

Egy 15 éves lány története a gettóból, 1944-ben

Skiraly u 15. Gilleagos ház. Odameuerültünk Kőbányáról. Koronainak ott éltek és őt befogadták, mert Kőbányáról deportáltak a zsidókat.

15 éves koromban fel sem fogtam mi is történt. Nem tudtam semmit.

Mikor szült a kisbaba lementünk a pincébe és hallgattuk a dörmögést.

Yarro lány voltam a Taci utcában a Kőban.

Eljöttem oda a kijárási tilalom megszüntetése ideje alatt.

Persze ha 5 óra az utca ért bementem egy kapualjban és levettem a sárga allapot.

Egyikre mikor kijöttem a kapuból egy rendőrral találkoztam szembe magam.

Hírdetése kisasszony hol van a szilaga mondta az égen. Én őt azt mondta vigyázzok ő most elenged de ha más ember látja volna akkor az elvitt volna. Hát ilyen is volt kőba néni.

Ésként kiálltam a folyosóra (gangra) és volt a har madár emeleten egy helyes fű szagúak kint és megismerettük egymást Szepen énekeltek olyan dalokat és magyar nótát, és kóroztunk de semmi több.

Egyikre jött a nyilasok leparancsoltak be minket az udvarra és sorba állítottak és elindítottak a Dunapart felé. Egyikre megállt a sor és jött a rendőrral, és visszafordítottak a Dohany utcai templom felé. Sor embert hoztak és voltak hogy mi lesz. Eljött az este nem történt semmi. Ugy ahogy voltunk lefeküdtünk a földre ki a padra mi a Torasztrény elé és ott aludtunk. Másnap jött a rendőrral és hazakísért a Skiraly u 15-ben ahol voltunk Auga én az öcsém és a Koronainak.